

ΤΟ ΝΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΖΩΤΙΚΟ ΑΓΑΘΟ – Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Μια ιστορία του κοντινού μέλλοντος με φόντο το παρελθόν.

Εδώ και χρόνια, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιχειρεί να επιβάλει στις χώρες μέλη της την ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών ύδρευσης. Το νερό γι' αυτούς δεν είναι ελεύθερο αγαθό, με την έννοια της φυσικής ύπαρξής του στον πλανήτη, ούτε καν δημόσιο, αλλά εντάσσεται στη σφαίρα της

Αγοράς και μετατρέπεται σε εμπόρευμα, μια μπίτζα δηλαδή που γι' αυτήν, ήδη οι Βρυξέλλες έχουν αποφασίσει. Στο μέλλον το νερό θα ανήκει στις πολυεθνικές αντί σε όλους εμάς. Για τη μεγιστοποίηση του κέρδους, λοιπόν, υφαρπάζουν τη γη και τους φυσικούς της πόρους την ώρα του μεγάλου ξεπούληματος (βλ. οικονομική κρίση, δικτατορίες-Πινοσέτ, κρατικοί λακέδες του κεφαλαίου στις αστικές δημοκρατίες, πόλεμοι κτλ.). Αποκλείουν έτσι αυτούς που έχουν φυσικό δικαίωμα χρήσης τους και ταυτόχρονα εξασφαλίζουν μηδενικό κόστος για την πρώτη και βασική ύλη αυτού που μετά την παραγωγική διαδικασία θα χαρακτηρίσουν ως δικό τους προϊόν και θα το προσφέρουν στην Αγορά. Παράλληλα, προσθέτουν στα κέρδη τους και την υπεραξία της ανθρώπινης εργασίας απαραίτητη για τη μετατροπή της πρώτης ύλης σε εμπορεύσιμο προϊόν. Έτσι μετατρέπουν τις ζωτικές μας ανάγκες σε ανάγκη για απόκτηση χρημάτων που θα καλύψουν τον αποκλεισμό μας από όλα όσα μας ανήκουν. Οποιοσδήποτε, λοιπόν, δεν έχει χρήματα, δεν μπορεί να αγοράσει και το νερό. Κι αν ένα μάζι δεν μπορεί να κινηθεί δίχως πετρέλαιο, ένας άνθρωπος πεθαίνει δίχως νερό. Αυτό το ονομάζουν, ορθολογική διαχείριση του νερού... και σύμφωνα με αυτήν τη λογική, για να αντιμετωπιστεί η «κρίση του» – κι εφόσον λαμβάνεται ως δεδομένο ότι είναι οικονομικό αγαθό και όχι φυσικό δικαίωμα – οι κυβερνήσεις προωθούν την ολοκληρωτική απελευθέρωση και απορρύθμιση της αγοράς του.

Σήμερα, η ελληνική κυβέρνηση, σταθερά δεμένη πάνω στο άρμα του καπιταλισμού, συνεχίζοντας την πολιτική των Μνημονίων, ουσιαστικά αποδέχεται την διαχείριση των υδάτινων πόρων (επιφανειακών και υπόγειων) και την εκμετάλλευση του νερού από πανίσχυρες πολυεθνικές όπως οι γαλλικές εταιρείες **Veolia** και **Suez** αλλά και εταιρείες ελληνικών συμφερόντων του γνωστού επιχειρηματία **Μπόμπολα**. Αυτές πέρα από τη διαχείριση των αστικών δικτύων ύδρευσης και των λυμάτων αποχέτευσης, στοχεύουν στη χρησιμοποίηση του νερού για την παραγωγή ενέργειας (υδροηλεκτρικοί σταθμοί), τον καθαρισμό και την ψύξη των πάνελ των φωτοβολταϊκών (ανανεώσιμες πηγές ενέργειας), το διαχωρισμό των μεταλλευμάτων (Ελληνικός Χρυσός, Σκουριές, Χαλκιδική), τον έλεγχο των καλλιεργειών...

Μπορούμε να αντισταθούμε;

Αν χθες ο κρυμμένος θησαυρός ήταν το χρυσάφι, το ασήμι, τα μέταλλα και οι πολύτιμες πέτρες, σήμερα είναι το νερό, ο αέρας, τα δάση και ολόκληρη η φύση. Ο άγριος καπιταλισμός εξαπολύει έναν νέο πόλεμο: τη λεηλασία και την καταστροφή της γης και των φυσικών της πόρων. Αν πριν το κράτος είχε το ρόλο του θεματοφύλακα και του διαχειριστή του δημόσιου πλούτου, τώρα ανοίγει την πόρτα σε μια μεγάλη αγορά, για να δράσει το βιομηχανικό, χρηματοπιστωτικό, εμπορικό, τραπεζικό, κτηματομεσιτικό, κεφάλαιο.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν ενδιαφέρονται συνολικά για τη γη, αλλά μόνο για αυτήν που εγγυάται κέρδη, όπως οι δασώδεις εκτάσεις, οι ζώνες με φυσικούς πόρους και δυνατότητες εκμετάλλευσης, για όλους εμάς, ο πόλεμος για το νερό είναι πόλεμος ενάντια σε όσους νομίζουν πως αυτός ο κόσμος τους ανήκει. Ζούμε απέναντι στην απόπειρα ολοκληρωτικής διαχείρισης της ζωής μας. Δεν αρκεί πια μόνο να αντιστεκόμαστε ο καθένας στο μετερίζι του, περιμένοντας τη μια ή την άλλη επίθεση του δυνάστη και του χρήματος. Πιστεύουμε ότι

η συλλογική δύναμη που τώρα μας χρειάζεται για να επιβιώσουμε, είναι η μόνη που μπορεί να σταματήσει τις επιθέσεις. Κάθε συλλογική αντίσταση στη γειτονιά δεν είναι αποσπασματική ούτε μάταιη. Συμπληρώνει τη μάχη για την ίδια μας τη ζωή, τη μάχη ενάντια στον ακήρυχτο αυτόν παγκόσμιο πόλεμο.

Ποια είναι η κατάσταση σήμερα;

Ενώ παρακόλουθουμε τις κινήσεις των πολυεθνικών στη σκακιέρα του πολιτικού μας παρασκηνίου, παράλληλα, διαπιστώνουμε τη σκληύρηση στη στάση της ΕΥΔΑΠ που, έχοντας απωλέσει πλήρως τον υποτιθέμενο «κοινωνικό» της ρόλο, άρχισε την αποστολή σημειωμάτων που με εκβιασμούς ή υπέρογκες αυθαίρετες χρεώσεις προσπαθεί να αναγκάσει τους «παραβατικούς» καταναλωτές να προχωρήσουν σε τακτοποίηση της οφειλής τους που στο μεγαλύτερο μέρος της οφείλεται σε πρόστιμα και προσαυξήσεις «παράνομων» ή «νόμιμων» επανασυνδέσεων. Η τακτική αυτή δεν είναι τυχαία. Η ΕΥΔΑΠ στρώνει το χαλί στις πολυεθνικές με σκοπό να τους παραχωρήσει μια υγιή εταιρεία με καταναλωτές που είτε θα αποδέχονται τη μη πρόσβασή του στο νερό είτε πειθήνια θα προσπαθούν να τακτοποιήσουν κάθε τους χρέωση υποβιβάζοντας ακόμη και το βιοτικό τους επίπεδο.

Εμείς τι κάνουμε;

Συνεπείς στις αρχές μας ότι το νερό είναι ζωτικό αγαθό και δεν είναι δυνατόν να κόβεται και να επιβάλλονται πρόστιμα στην περίπτωση «παράνομης» επανασύνδεσής του, η συνέλευσή μας, πραγματοποιεί, εδώ και ένα περίπου χρόνο, παρεμβάσεις στα γραφεία της ΕΥΔΑΠ, στη Σατωβριάνδου 12, διεκδικώντας την άμεση επανασύνδεση των κομμένων παροχών και τη διαγραφή κάθε προστίμου και προσαύξησης. Σε όλο αυτό το διάστημα και για όλες τις περιπτώσεις συνανθρώπων μας με κομμένο νερό που ζήτησαν τη συνδρομή μας, σταθήκαμε αλληλεγγυοί και πετύχαμε: Άμεση επανασύνδεση της παροχής και διακανονισμό στο καθαρό ποσό της οφειλής, αφαιρουμένων όλων των προσαυξήσεων, με χαμηλόποσες, πολύμηνες δόσεις χωρίς προκαταβολή, εφόσον αυτό ήταν δυνατό να εξυπηρετηθεί. Άμεση επανασύνδεση με δήλωση αδυναμίας πληρωμής του ποσού καθαρής οφειλής αφού οι προσαυξήσεις έτσι κι αλλιώς δεν αναγνωρίζονται από τη συνέλευσή μας. Φυσικά δεν υπήρξε και δεν υπάρχει καμία πιθανότητα αποδοχής από την πλευρά μας υπέρογκων ή αυθαίρετων χρεώσεων.

Η συνέλευσή μας δεν αποδέχεται καμία εφιαλτική προοπτική. Μαχητικά υπερασπίζεται την άποψη ότι το νερό δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι εμπόρευμα και ότι όλοι πρέπει να έχουμε πρόσβαση σ'αυτό. Απορρίπτει όλους όσους το εμπορεύονται: Κράτος, Δήμους, Ιδιώτες. Με ταξικούς αγώνες διεκδικεί την διαχείρισή του. Σε καμία περίπτωση δεν θα επιτρέψει τις διακοπές παροχής στη γειτονιά και την επιβολή προστίμων επανασύνδεσης.

ΤΟ ΝΑ ΕΠΑΝΑΣΥΝΔΕΟΥΜΕ ΜΟΝΟΙ ΜΑΣ ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΝΕΡΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑΤΙ ΧΑΝΟΜΑΣΤΕ

Συνέλευση Αδιαμεσολάβητης Δράσης Βύρωνα, Καισαριανής, Παγκρατίου, Ζωγράφου
(πρώην συνέλευση για δράσεις ενάντια στα χαράτσια ΒΚΠΖ)

τηλέφωνο επικοινωνίας, δράσης και άμεσης παρέμβασης: 6933118700

sadvkpz.espiv.net - sadvkpz@espiv.net

για το Μάρτιο: ανοιχτή συνέλευση κάθε Τετάρτη, στις 6.30μμ, στο στέκι της πρωτοβουλίας κατοίκων καισαριανής, Νέας Εφέσου 4, Σκοπευτήριο